

delse med Ringkøbing Fjord. Den Gang da Hvide Sande var indsnævret til et halvt Hundrede Meter eller maaske lidt mindre endnu, inden vi fik Stormene, var Folk derovre udmærket tilfredse med Afvandingforholdene. Alle de nordlige Arealer og til Dels ogsaa de sydligere kunde tilstrækkeligt afvandes, store Arealer blev tørlagt og kom under virkelig Kultur. Men det varede desværre saa kort, saa kom Kalamiteten med Stormfloden, der ødelagde Værkerne. Det var midtsommers, saa det viser jo, at de Grundforhold, hvorpaa der blev bygget, var ret usikre. At de skulde være værre nu, fordi Vandstandsforholdene har forandret sig ganske betydeligt, tror jeg ikke, vi kommer ned paa ganske andre Vanddybder at kunne bygge videre paa end tidligere. Tidligere var der kun 4—5 m Vand, nu er der indtil 13—14 m, og det er ikke saadan udsat for Bølgeslagets og Strømmens Paa-virkning, som det var tidligere.

Imidlertid, for at kunne gaa med til at vedligeholde det Udløb, som der nu er ved Hvide Sande, maa man gøre sig klart, at vi fra den tekniske Sagkundskab maa have et ganske bestemt Svar paa, om det kan lade sig gøre at vedligeholde et aabent Løb ved Hvide Sande med et saadant Profil, at man kan være sikker paa, at der ikke kommer Saltvandsoversvømmelser om Sommeren, og saaledes at Udgifterne kan holdes indenfor rimelige Grænser. Kan vi ikke faa noget bestemt Svar paa disse Spørgsmaal, ja saa maa vi jo gaa en anden Vej. Men før dette er afgjort, kan jeg ikke være med til at gaa fra det, vi har ved Hvide Sande i Øjeblikket. Forslaget vil nu sikkert komme til Behandling i et Udvalg. Dettets Arbejde maa jo gøres ret hurtigt, og jeg ved ikke, om Vandbygningsdirektøren i saa kort Tid kan give fyldestgørende Svar paa dette ganske bestemt stillede Spørgsmaal. I Forslaget er der foreslaaet Nedsættelse af en Kommission. Denne Kommission har i Folketingets Affattelse faaet en ret snævert begrænset Opgave, i Forhold til, hvad den havde i Regeringens Forslag, og jeg kan fuldt ud slutte mig dertil. Men hvilke Spørgsmaal der maa stilles til denne Kommission, kunde der saa blive talt om i Udvalget.

Jeg har villet fremsætte disse Udtalelser, for at det skulde staa klart, at ikke samtlige Medlemmer indenfor min Gruppe vil følge den ærede Ordfører i dette Spørgsmaal. Det er akkurat det samme Forhold, som vi havde, forrige Gang Sagen var for

her; da blev der ogsaa talt fra flere Sider. Jeg kan kun tilsige Forslaget en velvillig Behandling, men hvilken Ordning man skal gaa til, maa blive Genstand for Overvejelse i Udvalget. Nogen endelig Ordning kan der dog neppe blive Tale om paa dette Tidspunkt.

Holstein-Holsteinborg: Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme langt ind paa Hvide Sande-Sagens Forhistorie. Det vilde ogsaa være overflødigt. Der er efterhaanden betroet os et betydeligt Materiale til Belysning af Forholdene, og den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning giver jo ogsaa en god Vejledning i saa Henseende. Men jeg vil alligevel gerne udtale mig ganske kortelig om Sagen, saaledes som den nu ligger for.

Det, man gik til i Fjor, er jo blevet betegnet som et Forsøg. Jeg har flere Gange hørt sige, at det var et Eksperiment, man havde indladt sig paa. Nuvel, jeg skal gerne acceptere Udtrykket Eksperiment — eller lad os bruge det gode danske Ord Forsøg —, men det forekom mig allerede den Gang, at dette Forsøg i alt Fald havde en god Side, og det var den, at dersom det viste sig, at det, man gjorde, ikke var tilstrækkeligt, vilde det alligevel kunne siges at indgaa som Led i den Plan, som forelaa fra en af de Kommissioner, der blev nedsat forrige Gang, den Kommission, der kan betegnes som Ingeniørkommissionen, og hvis Forslag jo gik ud paa at sikre Kanalen ved to Sæt Moler i Kanalen og med Høfder baade ud imod Havet og tilbage ind i Fjorden. Der blev nedsat en Kommission efter denne, der saa kom med det Forslag, man fulgte, og det var, som sagt, Fordelen ved dette Forsøg, synes mig, at det var et Led af det, der blev anbefalet som det, man kunde betragte som absolut tilstrækkeligt. Men har man indladt sig paa noget saadant og saa har oplevet, at der indtraf saa mange Vanskeligheder og Uheld, da synes det mig, at man ikke er berettiget til derfor straks at opgive det. Naar man overhovedet gør et Forsøg, maa man føre det til Ende og ikke opgive det paa Halvvejen for saa at paabegynde nye Forsøg, og det er det, jeg synes, at der er en Tendens til fra visse Sider.

Det nye Forsøg, som der særlig tales om, er jo det, der kan betegnes som Forslag 5. Der er lovet os store Fordele af det Forsøg. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Rambusch) brugte det Udtryk, at der derved vilde indvindes meget store og